

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 180, of. 404,
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova / Republic of Moldova
бул. Штефан чел Маре 180, оф. 404,
MD-2004, Кишинёв, Республика Молдова
+373 22 212 817; info@egalitate.md; www.egalitate.md

DECIZIE
din 6 februarie 2025
cauza nr. 255/24

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Carolina BAGRIN – membră
Gheorghina DRUMEA – membră
Victorina LUCA – membră
Andrei LUNGU – membru

au examinat plângerea depusă de către dl AAAA, reprezentat de către avocata BBBB și, conform celor descrise, au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

- 1.1 Petiționarul indică că are doi copii minori, că nu a fost căsătorit cu mama copiilor și că nu figurează ca tată în certificatele de naștere ale copiilor.
- 1.2 Petiționarul menționează că la data de 14.06.2024, prin hotărârea Judecătorei Bălți (*sediul Fălești*), i-a fost recunoscută paternitatea (*în baza testelor ADN*) și că, prin aceeași hotărâre, au fost stabilite domiciliul copiilor minori împreună cu mama acestora și obligația petiționarului de a achita pensie alimentară până la majoratul copiilor.
- 1.3 Petiționarul susține că în luna august 2024, la insistența sa și a avocatului său, Direcția pentru protecția drepturilor copilului Fălești a stabilit un grafic de întrevvedere cu copiii săi minori, care, ulterior, peste 3 luni, a fost suspendat unilateral sub pretextul că hotărârea instanței de recunoaștere a paternității nu este definitivă și irevocabilă. Petiționarul reclamă faptul că instanța i-a impus obligații imediate, de achitare a întreținerii copiilor minori, fără să îi acorde drepturi imediate, de comunicare cu aceștia.
- 1.4 Astfel, petiționarul susține că legea și practica juridică favorizează mama (*în ceea ce privește înscrierea tatălui în actele de stare civilă și recunoașterea paternității*) care poate face înscrieri la rubrica „tată” fără a prezenta dovezi, în timp ce tatăl este obligat să urmeze o procedură judiciară pentru a demonstra paternitatea, chiar și în prezența unor probe concludente (*test ADN*), acest tratament diferit încălcând principiul egalității între părinți și plasând tatăl în situație de dezavantaj.
- 1.5 Petiționarul mai invocă discriminarea sa prin faptul că, fiind tată, nu poate exercita drepturi parentale (*înscrierea în acte de stare civilă, întâlniri cu copii, comunicare, educație etc.*) până la obținerea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, în schimb, mama poate decide unilateral asupra recunoașterii tatălui și poate beneficia de întreținere pentru copii din partea acestuia fără ca tatăl să fie înscris în actele de stare civilă a copiilor.
- 1.6 Petiționarul solicită constatarea discriminării sale pe criteriu de gen, manifestată prin tratamentul inegal aplicat taților în comparație cu mamele, în cuplurile necăsătorite, conținută atât în cadrul legislativ, cât și în aplicarea acestuia de către autoritățile publice și judiciare, care îi afectează relația tată – copii, încalcă principiului egalității dintre părinți și afectează interesul superior al copiilor, prin obstrucționarea accesului acestora la ambii părinți.

II. Dreptul relevant

- 2.1 **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, art. 1 alin. (1)** Scopul legii este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu; **art. 2 discriminare** – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a aceluși scop sunt proporționale, adecvate și necesare; **art. 3** Subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; **art. 13 alin. (2)** Plângerea depusă la Consiliu trebuie să conțină o descriere a încălcării dreptului persoanei, date privind momentul în care a avut loc această încălcare, faptele și eventualele dovezi care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, numele și adresa persoanei care o depune, precum și datele care permit identificarea persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie; **art. 13 alin. (3)** Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârșirii faptei discriminatorii sau de la data la care s-a aflat sau trebuia să se cunoască despre săvârșirea ei. În cazul unei fapte de discriminare continuă sau prelungită, termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni; **art. 14¹ alin. (1)** Consiliul declară plângerea inadmisibilă dacă aceasta: **lit. a)** nu conține fapte care permit stabilirea prezumției existenței unui fapt de discriminare.
- 2.2 **Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, pct. 56** Petiționarul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, iar reclamatului îi revine sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare.

III. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 3.1 Consiliul notează că poate să examineze doar faptele care pot fi încadrate într-o formă de discriminare, prevăzută de art. 2 al Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității și care nu cad sub incidența situațiilor de restituire prevăzute de art. 14 alin. (1) și inadmisibilitate prevăzute de art. 14¹ alin. (1) din Legea nr. 121/2012.
- 3.2 Totodată, potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, petiționarul/ul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare. Aceasta presupune că persoana care se consideră victimă a discriminării trebuie să descrie faptele și să prezinte probe, astfel încât să caracterizeze cumulativ fiecare element al formei de discriminare aplicabile situației particulare.
- 3.3 Verificând admisibilitatea plângerii, Consiliul reține că petiționarul reclamă mai multe acțiuni de pretinsă discriminare ce ar reieși din conținutul unor prevederi legislative cu referire la paternitate și realizarea drepturilor părintești; din aplicarea de către instanța de judecată a cadrului normativ ce vizează paternitatea și realizarea drepturilor părintești; din aplicarea de către organul teritorial de asistență socială a cadrului normativ privind realizarea drepturilor părintești.
- 3.4 Cu referire la capătul de cerere privind pretinsa discriminare generată de cadrul legislativ ce vizează paternitatea, stabilirea și contestarea acesteia, Consiliul reține că acesta nu cumulează toate elementele constitutive ale vreo unei forme de discriminare prevăzute de Legea nr. 121/2012 și anume dreptul încălcat - *în speță, dreptul de a fi recunoscut în calitate de părinte* – or, cadrul legislativ asigură ambilor părinți acest drept, instituind doar modalități diferite, aplicabile pentru situații diferite, în recunoașterea acestui drept (*copil născut din căsătorie/din afara căsătoriei*) care sunt obiective, justificate și îndreptate spre protejarea interesului copilului și a prezumției de veridicitate a afirmațiilor mamei (*mama fiind cea care naște copilul, are o legătură biologică evidentă cu acesta, iar declarația sa este un punct de plecare în stabilirea paternității*).
- 3.5 Cu referire la pretinsa discriminare înfăptuită de către instanța de judecată, Consiliul menționează că aspectele invocate depășesc competența sa, Consiliul neavând autoritatea de a evalua/aprecia sau de a interveni în deciziile instanțelor judecătorești.

- 3.6 Cu referire la capătul de cerere privind pretinsa discriminare manifestată prin suspendarea de către Structura Teritorială de Asistență Socială Fălești a graficului de întâlniri de copii minori cu petiționarul, Consiliul menționează că aspectele invocate, la fel, depășesc competența Consiliului, or, conform Codului familiei art. 64 alin. (2) *Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întâlniri, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă. Părinții pot, din inițiativă proprie sau la recomandarea autorității tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului.*

Astfel, conducându-se de prevederile art. 13 alin. (2), art. 14¹ alin. (1) lit. a), c) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, pct. 65 din Regulamentul de activitate a Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012,

CONSILIUL DECIDE

1. Plângerea se declară inadmisibilă.
2. Decizia se comunică petiționarului și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
3. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3, fără respectarea procedurii prealabile.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Carolina BAGRIN – membră

Gheorghina DRUMEA – membră

Victorina LUCA – membră

Andrei LUNGU – membru